

הגדת הטיוול לנוגב בהדרכתו של אריה גל

שנות השישים

מחבר אלמוני

כנגד ארבעה בנים דברה תורה - אחד חכם, אחד רשע, אחד תם ואחד שאינו יודע לשאול חכם מה הוא אומר: למה באוטובוס של אגד ולמה בתאריך סמוך לפורים אתם מטיילים? אף אתה אמור לו כהלכות פסח: אין שואלים לאחר שתוכנו תכניות . רשע מה הוא אומר: מה הטיוול הזה לכם, לכם ולא לו, לפי שהוציא את עצמו מן הכלל, כפר בעיקר. אף אתה הקהה שיניו ואמור לו ואמור לו: בעבור זה הצליח לי הטיוול בצאתי לנוגב - לי ולא לו ואילו היה שם לא היה נהנה כלל. תם מה הוא אומר: מה זאת? ואמרת אליו: חשוב מאוד להוציא את העם מידי פעם בפעם מחיי חולין לטיולים.

ושאינו יודע לשאול, אתה פתח לו שנאמר: והגדת לבנך ביום ההוא לאמור: בעבור זה יצאנו לטיול בגדול, כנגב ישבו אבותינו מעולם ועשו בן יצחק ישב בהר שעיר לרשת אותו.

ונעלה ונתור את הארץ ממדבר דן ועד דימונה ונבוא עד נחל הערבה ונכרות אבנים ונחושת ונשאם בתרמיל צד הביתה. ונחל בהרי סדום ונעל במצדה ונראה את העיר הבצורה. והנה ארץ הנגב טובה היא ורחבה מאוד מאוד.

שיר: היום אתם יוצאים בחודש האביב.

וינהג משה את הצאן אחר המדבר: וירא והנה הסנה בוער באש והסנה אינו אוכל. ויישא עמי-קם עיניו וירא והנה האש איננה אש והסנה אינו בוער.

ויבואו בני ישראל בתוך הערבה בסופת חול, והאבק להם חומה מימינם ומשמאלם. וירדוף אחריו האוטובוס ויבוא אחריו הגוף וכל פרש יואל תוך האבק, וישוב החול ויכס את הרכב ואת הפרשים וכל חיל חוליות הבאים אל הערבה. לא נשאר בהם נקי עד אחד.

ותיקחו לכם איש סנדביץ' לתרמילו, ביצה לתרמיל וככה תאכלו אותו: מתניכם חגורים, ועליכם ברגליכם, ומשקפיכם על חוטמכם, ואכלתם אותו בחיפזון. וישא העם את סנדביצ'ו טרם יחמץ, משארותם צרורות בשמלותם על שכמם. ויאכלו את הבצק אשר הוציאו מחוליות עוגות טובות, כי לא חמץ, כי יצאו מחוליות ולא יכלו להתמהמה - כי נחפזו להגיע לבאר שבע.

שיר: בני חוליות פה כולנו, מהגליל לטיול יצאנו

מקלותינו בידנו, התרמילים על שכמנו, וחגורה על מותניים.

היה רבי אורי אומר: בשעה שחוליות היו מגיעים לאכסניה, היו כולם מנצחים זה עם זה; זה אומר אני מתיר את הארגזים, וזה אומר: אני מתיר את הארגזים. קפצו וזרקו את התרמילים עוד הפעם למעלה - והיו רוגמים בהם זה את זה.

אמר לו רבי עמיקם: לא כך היה המעשה, אלא זה אומר - אין אני עולה תחילה על הגג, קפץ הרמן ועלה על הגג תחילה.

ותיקח בינה את הסיר בידה ותצאנה כל הנשים אחריה בסירים ומחבתות.

וילכו שלושה ימים בתוך הקולונל ולא הגיעו לסוף. ועייף העם וילן על עמיקם ויאמר:
למה זה הכנסתנו אל בטן ההר להמית אותנו ואת נשינו בצמא ובחנק?

שיר: ומשה הכה על סלע...

ויבכו המטיילים ויאמרו: מי יאכילנו פירות, זכרנו את הדגה אשר נאכל בביתנו ואת
הקציצות ואת התפוזים והעגבניות, ועתה נפשנו יבשה מרוב הסנדביצ'ים.
וישלח אריה לתור את עין גדי, ויאמר אליהם: עלו בגן הירק ועליתם את ההר וראיתם את
המשק מה הוא ואת החברים היושבים בו החזקים הם אם רפים, ומה הארץ: השמנה היא
אם רזה, והימים ימי בכורי עגבניות.
ויעלו ויתורו את עין גדי, ויראו את אחי של מרים ויקבלו ממנו ארגז עגבניות חיים אין
כסף וכן עשו בעין יהב מידי יונה בת צבי, וכך הלכו מחיל אל חיל וירוששו את בני הנגב
המסכנים.

שיר: ואפילו...

ויבואו אל הקניון האדום ויבכו ויאמרו: באנו אל הארץ אשר שלחתנו וגם יפה ועצומה
היא. אפס כי עמוקה התהום המובילה אל הקניון והאבנים גדולות וחלקות מאוד וגם
שלדים וגולגולות ראינו שם, לא נוכל לרדת אל התהום כי עמוקה היא ממנו.
ויהס אריה את הנשים ויאמר: ירוד נרד הפסיקו בכי – כי יכול נוכל לה.
ותאחו מרים בזקן אחיקם בידה ותדרוך על ברכי אורי, ותרדנה כל הנשים אחריה.
ותען להם מרים: אשירה לאריה כי גאה גאה (שיר)
חיל ורעדה הפך לגבורה.

קומו תועי מדבר, צאו מן המכונית, שקענו פה כהגן, כי לחול אין תחתית.

כמה מעלות טובות היו לטיול בעבורנו:

*אילו יצאנו לטיול ולא בנוחיות באומבוס – דיינו

*אילו נסענו באומבוס ולא זחלנו בקולונל – דיינו

*אילו זחלנו ולא נסענו בסופה דרך הערבה – דיינו

*אילו נסענו בסופה דרך הערבה ולא נתקענו בחולות ליד עמודי שלמה – דיינו

על אחת כמה וכמה טובה כפולה ומכופלת לטיול עלינו ולפיכך אנו חייבים להודות להלל,
לשבח, לפאר, לרומם, להדר ולקלס למי שעשה וטרח ותכנן לנו את הטיול הזה ונאמר
לפניו הללויה.

חסל סדור טיול כהלכתו

על סיפוריו והצלחתו

כאשר זכינו לעשות אותו

כן נהנה מזיכרונו.

וכל העדה שלא נסעה

במהרה תנהל את טיולה

השתא עבדי

לשנה הבאה מטיילים.